

ΝΙΚ. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗ ΚΑΙ ΜΙΧ. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

ΜΙΣ ΕΒΑΝΣ

ΚΩΜΟΔΙΑ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΠΡΑΞΙΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΓΚΡΑΣ πρώην πρεσβευτής.—ΝΩΤΗΣ ΦΑΡΑΗΣ, ἀνεψιος του.—ΑΜΑΛΙΑ ΜΕΝΤΗ.—ΝΙΤΣΑ ΒΑΛΕΡΗ, ἀνεψιά της.—ΜΙΣ ΕΒΑΝΣ, παιδαγωγός.—ΑΝΘΗ και ΚΑΝΕΛΟΣ, ύπηρέται παρὰ τῇ χυρίᾳ Μεντῆ.

ΙΩΑΝΝΗ ΔΕΛΗΚΑΤΕΡΙΝΗ

[Η σκηνὴ παριστᾶ ἔξωστην πλουσίας οικίας, εἰς τὸ βάθος τοῦ ὅποιου ἔκτείνεται περικαλλῆς ὁ κῆπος.]

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΑΝΘΗ και ΚΑΝΕΛΟΣ

(Αἱρομένης τῆς αὐλαίας φαίνεται ἡ Ἀνθή μόνη τοποθετοῦσα μικρὰν τράπεζαν και καθίσματα ἐξοχικά· μετ' ὄλγον ὁ Κανέλος προσάλλει τὴν κεφαλήν του δεξιύθεν).

ΚΑΝΕΛΟΣ. ΤΑ! ἐδῶ είσαι;

ΑΝΘΗ. Ἐδῶ μάλιστα. Τί ἀγαπᾶς;

ΚΑΝΕΛΟΣ. Τὸ τί ἀγαπῶ ἔγώ, τὸ 'ξέρεις... 'Αλλὰ τώρα δὲν ἔρχομαι γι' αὐτὴ τῇ δουλειά... ἔρχομαι ιεραρχικῶς νὰ σου ὑποβάλω τὴν παραίτησίν μου... 'Ορίστε!... ('Ἐκβάλλει τὴν ποδιάν του και τὴν δίδει τῆς Ἀνθῆς) Λάβε την!

ΑΝΘΗ (Είρωνικῶς). Γιὰ νὰ σᾶς πῶ, κύριε Κανέλο, μὴ τυχόν ἐπαλαβόσατε;

ΚΑΝΕΛΟΣ. Δὲν ἐπαλάβωσα καθόλου!... 'Εγώ είμαι ἐλεύθερος πολίτης και ἀνεξάρτητος μόγειρος και δὲν ἔννοω

κατ' ούδένα λόγον ιὰ ἔχω ξενικὸν ἐλεγχον 'στὴν κουζίναν μου!. Κατάλαβες;

ΑΝΘΗ. Δηλαδή τί θέλεις νὰ 'πῆς;

ΚΑΝΕΛΟΣ. Θέλω νὰ 'πῶ δτι ἡ 'Αγγλίδα σας κατήντησεν ἀνυπόφορος.

ΑΝΘΗ. "Αστ'" αύτά, καὶ σοῦ πονάει τὸ δόντι γιὰ δ' αὕτην!

ΚΑΝΕΛΟΣ. 'Εμένα;

ΑΝΘΗ. Μάλιστα, ἔσένα!... Δὲν τάμαθα ἔγώ νομίζεις... ἔσù ἀν ἔγεινες μάγειρας, ἔγεινες μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ τὰ ψήσῃς μὲ τὴν 'Αγγλίδα!

ΚΑΝΕΛΟΣ. Νὰ τὴν ψήσω. Θέλεις νὰ πῆς!

ΑΝΘΗ. Νὰ σοῦ λείπουν αύτὰ καὶ πέ μου τί σοῦ ἔκαμε, νὰ ίδοῦμε.

ΚΑΝΕΛΟΣ. Τί μοῦ ἔκανε; "Ερχεται κάτω 'στὴν κουζίνα κι' ὅ.τι νὰ ίδῃ, σόκιν φωνάζει καὶ μοῦ τὸ πετᾶ!... Σήμερα ἤλθε πάλι καὶ μοῦ πέταξε μιὰ κόττα γιατὶ ἤταν, λέει... μα-δημμένη!.. 'Α! μὰ κατήντησε πειὰ ἀηδία, μὰ τὸ Θεό!..

ΑΝΘΗ. 'Εσù πάλι μήν τῆς 'μιλᾶς.

ΚΑΝΕΛΟΣ. Τί νὰ μήν τῆς 'μιλῶ, ποῦ δὲν μ' ἀφίνει σὲ ἡσυ-χία... Δὲν βαστῶ πειά...

ΑΝΘΗ. Μή χειρότερα!

ΚΑΝΕΛΟΣ. Καὶ βέδαια, ὅλα σόκιν τὰ βλέπει... σόκιν!

ΑΝΘΗ. Μὰ τί διάδολο εἶναι αύτὸ τὸ σόκιν;

ΚΑΝΕΛΟΣ. Καθώς μοῦ εἴπεν δὲν δάσκαλος τοῦ χωριοῦ ποῦ λύνει ὅλα τὰ αἰνίγματα τοῦ κόσμου, σόκιν πάει νὰ 'πή ἔνα πρᾶγμα πολὺ ἄσχημο καὶ μή πρεπούμενο... κατάλαβες;

ΑΝΘΗ. "Οχι καὶ πολύ.

ΚΑΝΕΛΟΣ. Μὰ τί νὰ σοῦ κάνω!.. "Ἄς εἶναι, δόσε τὰ ση-μεῖα τῆς ὑπηρεσίας μου εἰς τὴν κυρά καὶ ἔχε γειά, 'Ανθού-λα μου...

ΑΝΘΗ. (Μετὰ παραπόνου). Μὰ τί, φεύγεις 'στὰ σωστά σου;

ΚΑΝΕΛΟΣ. Βέδαια!

ΑΝΘΗ. Καὶ μ' ἀφίνεις ἐμένα μόνην;

ΚΑΝΕΛΟΣ. Μὰ τί νὰ κάνω!...

ΑΝΘΗ. Καλά, φεῦγα... ἀφοῦ τὸ θέσιο!

ΚΑΝΕΛΟΣ. "Οχι, 'Ανθούλα μου, γιὰ χατῆρι σου θὰ μεί-νω... "Αχ! νὰ σὲ φιλήσω μιὰ!

ΑΝΘΗ. ('Αποσυρομένη). Νὰ χαθῆς ποῦ θὰ μὲ φιλήσῃς πρίν μὲ πάρης!..

ΚΑΝΕΛΟΣ. Δὲν μ' ἀφίνεις... μὰ ἔγώ... (ὅρμα ἐκ νέου νὰ τὴν φιλήσῃ ὅτε εἰσέρχεται! ἡ μίς "Εθανς").

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Οι άνωτέρω και η Μίς ΕΒΑΝΣ

ΕΒΑΝΣ ('Αποστρέφουσα τὸ πρόσωπον). "Αω!.. Σόκιν!...
ΚΑΝΕΛΟΣ. Νά τα πάλι!... Δὲν 'c τάλεγα!..."

ΕΒΑΝΣ. Ντροπή αύτό, ντροπή!...
ΚΑΝΕΛΟΣ. Ντροπή, κυρά μου, μά χουζούρι!...
ΕΒΑΝΣ. Χουζούρι!.. 'Εγκώ χουζούρι! ; .. 'Ω! ... (Τῇ
'Ανθῆ). Καὶ σύ ντέν 'ντρέπεσαι;

ΑΝΘΗ. Αύτὸς ἔρριχτηκε νά με φιλήσῃ! ..
ΕΒΑΝΣ. "Αω! σόκιν!..." "Έξω! έξω!..."

ΚΑΝΕΛΟΣ. Μά μίστερ ντασκάλα... Τὸ φιλί δὲν εἶναι
κρῆμα!

ΕΒΑΝΣ. Σόκιν! Σόκιν!... Νά φύγκετε! νά φύγκετε!
ΑΝΘΗ. Μά δὲν ἐπρόφθασε!

ΕΒΑΝΣ Ντέν ἔκει νά κάνη! Σόκιν!... Σόκιν!...
ΚΑΝΕΛΟΣ. ('Ιδια). Μπᾶ! ποῦ νά σκάσης!... (τῇ 'Ανθῆ).
Πᾶμε νά φύγουμε... "Αστηνε νά πάγη 'ctò διάβολο! ... (τῇ
"Εβανς). Γκούντ μπάι, ματμαζέλ!

ΕΒΑΝΣ. "Ω! γές! Γκούντ μπάι!
ΚΑΝΕΛΟΣ (Καθ' ἔκυτόν). Τὸν μπελᾶ μας βρήκαμε μὲ τὴν
Αγγλίδα! ('Εξέρχεται μετὰ τῆς 'Ανθῆς).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Μίς ΕΒΑΝΣ καὶ εῖτα ΝΙΤΣΑ

ΜΙΣ ΕΒΑΝΣ. "Ολοι σήμερον ἀντρωπος, ἄρρεν, τὴλυ, συμ-
περιφορά νδου, ἀνατροφή νδου, νδου... κατόλου! 'Αρκαῖοι
κρόνοι, Σπάρτη, Κόριντος ἔως σήμερον... χάτηκε κλασική
Ἐντιμιος Πηνελόπη... Πηνελόπη γές... Σήμερον Πηνελόπη
νδου, κατόλου!..."

ΝΙΤΣΑ (Εἰσερχομένη δεξιόθεν). Γκούντ μόρνιγκ, μίς "i δανς.
ΕΒΑΝΣ, "Ω! Γκούντ μόρνιγκ... Προσευξήτης;

ΝΙΤΣΑ. "Ω γές!

ΕΒΑΝΣ. Αιστάνεσαι ισχυρότατον; ... "Εκεις πλήρη θέλη-
σις; ... Σήμερον ήμέρα ἔρκεται μνηστήρδες σου.

ΝΙΤΣΑ. "Ω! γές! Καὶ σήμερον θὰ τὸν ὑποδεχθῶ καθώς
πάντοτε.

ΕΒΑΝΣ. Βέρυ γουέλ!... Νά ἀποφύγκης συνομιλίαν κατώς
Ιουλιέττας συμπατριώτου μου Σεξπήραρ.

ΝΙΤΣΑ. Ω γές!... (ιδία) Μά...

ΕΒΑΝΣ. Χειροταψίσι νόου... βλέμματα κατά Δὸν Ζουάν τοῦ συμπατριώτου μου Μπάιρον νόου...

ΝΙΤΣΑ. Μά βλέπω πῶς ὅλοι οἱ συμπατριῶται σας εἶναι...

ΕΒΑΝΣ. Ω! γές!... δηλαδὴ νόου... νόου!.. Σεξσπῆραρ, Μπάιρον τεθνεώτες... Σήμερον γυναῖκες Ἀγγλικαὶ Πηνελόπη...

ΝΙΤΣΑ. Μά ἡ Πηνελόπη εἶχε πολλοὺς μνηστῆρας.

ΕΒΑΝΣ. Τόσον καλλίτερον... Πολλούς, ἀλλὰ φρόνιμους... Μνηστῆρος σου ἔλτη, ἐσύ βλέμματα κάτω... Φίλημα...

ΝΙΤΣΑ (Διακόπτουσα) Τί; Νὰ τὸν φιλήσω; (ιδία) "Αχ!"..

ΕΒΑΝΣ. Ω! νόου, νόου! Φίλημα σόκιν!.. Ἀγγλία φίλημα γκάμον διαλύσῃ!..

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Aἰ ἀνωτέρω καὶ MENTH

MENTH. (Εἰσερχομένη δρουμαία ἀριστερόθεν). "Ἐρχονται... Ερχονται..."

ΝΙΤΣΑ. Ποιοί, θεία μου;

MENTH. 'Ο μνηστήρος σου μὲ τὸν θείόν του... Τοὺς εἴδανά κατεβαίνουν ἀπὸ τὸ τραίνο...

ΝΙΤΣΑ (Αἰδήμων) ώ!... (ιδία) "Αχ!"

ΕΒΑΝΣ. Πρεσοκή!

MENTH (Τῇ Νίτσα). Θέλεις νὰ τὸν κρατήσωμε σήμερα νὰ φάγη ἔδω;

ΝΙΤΣΑ. Δὲν κάνει... θεία μου... (ιδία) Τί κρῖμα!

ΕΒΑΝΣ. Εὔγε! εὔγε! Βέρυ γουέλ!

MENTH Δὲν πειράζει... Γνωρίζεσθε καλλίτερα καὶ λαμένετε καὶ θάρρος...

ΕΒΑΝΣ. Τάρρος... Ω! νόου!

MENTH. Ηρέπει νὰ γνωρισθῆτε.

ΕΒΑΝΣ. Ἀργότερα, ἀργότερα.

ΝΙΤΣΑ. Καλὰ σᾶς λέγει, θεία μου... ἀργότερα... "Αχ!" ἀκούω βήματα... (ιδία) Καὶ μ' ἀρέσει!..

MENTH. Αὐτοὶ εἶναι... ἔρχονται.

ΕΒΑΝΣ. (Τῇ Νίτσα) ὁφθαλμούς κάτω!

ΝΙΤΣΑ. Ω! γές! (ιδία). Μὰ ποῦ θέλω νὰ τὸν βλέπω!...

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Αἱ ἀνωτέρῳ ΜΙΓΚΡΑΣ καὶ ΦΑΡΛΗΣ

(Εἰσέρχονται ἀμφότεροι κομψότατα ἐνδεδυμένοι)

ΜΙΓΚΡΑΣ (τῇ x. Μέντῃ). Madame... (τῇ Νίτσᾳ). Σας τὸν ἔφερα... Δὲν μου λέτε κἀν εὐχαριστῶ :

ΝΙΤΣΑ (Μὴ τολμῶσα νὰ τοὺς ἀτενίσῃ καὶ μὲ σιγανήν φωνὴν τῷ Μίγκρα). Merci ! ..

ΦΑΡΛΗΣ (Χαιρετῶν διὰ γειραψίας) Αγαπητή μου θεία ... Καλημέρα, Νίτσα.

ΝΙΤΣΑ. Καλημέρα.

ΜΙΓΚΡΑΣ (τῇ μἰς "Εθνις). Χάου ντοῦ γιοῦ ντοῦ, μἰς "Εβανς;

ΕΒΑΝΣ (Ξηοῶς). Βέρυ γουέλ, θένκ γιοῦ !

ΜΕΝΤΗ. Καὶ τὶ νέα ἀπὸ τὴν πόλιν ;

ΜΙΓΚΡΑΣ. Σχεδὸν τίποτα... Α ! .. δὲν τὰ ἐμάθετε ;

ΜΕΝΤΗ. Τί :

ΦΑΡΛΗΣ. "Ενα ἐπεισόδιον ἀπαγωγῆς...

ΜΙΓΚΡΑΣ. Τὴν ἀπαγωγὴν, καλέ, τῆς κυρίας...

ΕΒΑΝΣ (Παρεμβαίνουσα. καὶ βήγουσα μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ στήθους της). Γκούχ ! γκούχ ! γκούχ !

ΜΙΓΚΡΑΣ. Α ! ναι, ναι... τίποτε, τίποτε... (βήγει καὶ κύτος). Γκούχ ! Γκούχ !

ΜΕΝΤΗ. Περίφημα ! ... (τῷ Μίγκρα. γελῶσα) Σόκιν ! (τῷ Φαρλῆ οἰκείως) Καὶ τὶ γίνεσθε, σεῖς, παρακαλῶ :

ΦΑΡΛΗΣ. Έγώ καταγίνομαι ν' ἀνακαλύψω τί χρῶμα ἔχουν τὰ μάτια τῆς μνηστῆς μου... Ακόμη δὲν κατώρθωσα νὰ τὰ ίδω... (τῇ Νίτσᾳ) Πῶς :

ΝΙΤΣΑ. (Αἰδήμων τῇ "Εθνις). Τί χρῶμα ἔχουν, μἰς "Εβανς;

ΕΒΑΝΣ ("Ἐν ἀγανακτήσει)." Ασπρα ! ... κύριε ! Ασπρα ! ...

ΦΑΡΛΗΣ. ("Εντρομός δῆθεν) Ασπρα !

ΜΕΝΤΗ. (Γελῶσα). Ασπρα !

ΝΙΤΣΑ. ("Εμφοβος). Ασπρα ; Οχι, μπλέ !

ΕΒΑΝΣ. ("Επιτιμῶσα). Πῶς !

ΝΙΤΣΑ. ("Υποκύπτουσα) Ναι, ἀσπρα, κύριε... (ἰδία). Αχι κι' ἀν τὸ πιστεύσῃ ! ...

ΜΙΓΚΡΑΣ (τῇ x. Μέντῃ). Πῶ ! πῶ ! πῶ ! Φοδερὸν θηρίον ή 'Αγγλίδα ! .. Φαίνεται θὰ ἀσπρισαν τὰ μάτια τῆς Νίτσας ... ως ποῦ νὰ μᾶς ίδῃ... (Τῇ Νίτσᾳ) Δὲν είναι ἔτοι ;

ΝΙΤΣΑ. ("Αφοῦ ἐρωτήσῃ διὰ τοῦ βλέμματος τὴν "Εθνις). Οχι ! ..

ΜΙΓΚΡΑΣ (τῇ κ. Μέντη). Τί λέτε ; Δὲν τοὺς ἀφίνομε τοὺς καῦμένους λίγο μόνους ;

ΜΕΝΤΗ. Ναι, δὲν ἔχετε ἄδικον... (τῇ "Εθνικῇ). Δὲν νομίζετε ;..

ΦΑΡΛΗΣ (τῷ Μίγκρῳ). Μά πρέπει νὰ μᾶς ἀφίσετε καὶ λίγο μόνους.

ΜΙΓΚΡΑΣ (τῷ Φαρλῆ). ἐνῷ ή μίς "Εθνικής ἐξαχολουθεῖ νὰ διαμαρτύρεται). "Εννοιά σου, αὐτὸ πρόκειται νὰ γίνη.

ΜΕΝΤΗ. ('Αποχωριζόμενη τῆς μίς "Εθνικής, πρὸς τὸ Μίγκρων). Θέλετε λοιπὸν νὰ σᾶς δείξω τὰ ἔγγραφα ἔκεινα ;

ΜΙΓΚΡΑΣ. Εἰς τὰς διατάγας σας.

ΜΕΝΤΗ (τῷ Φαρλῆ). 'Αγαπητέ μου, θὰ λάβετε τὴν καλώσύνην νὰ κάμετε συντροφιὰ τῆς Νίτσας... .

ΦΑΡΛΗΣ. "Ω ! βέβαια !

ΕΒΑΝΣ "Ω ! γές κ' ἔγκω ! ...

ΦΑΡΛΗΣ (ἰδίᾳ). "Ω !

ΜΕΝΤΗ. "Οχι, σᾶς χρειαζόμεθα. . . . Μίς "Εθνικής, ἐλάτε μαζύ μας . . .

ΕΒΑΝΣ. Μά . . .

ΜΕΝΤΗ. Είναι ἀνάγκη.

ΕΒΑΝΣ. ('Αποχαιρετῶσα τὴν Νίτσαν). 'Οφταλμούς κάτω...

ΝΙΤΣΑ. ('Ρίπτουσα λαθραῖον βλέμμα πρὸς τὸν Φαρλῆ). "Ω ! γές !

ΦΑΡΛΗΣ (Μειδιῶν εἰρωνικῶς, τῇ "Εθνική). Μείνατε ἡσυχη, Μίς "Εθνικής, θὰ τῆς διαβάσω τὸ Νταιίλυ Νιούς νὰ περάσῃ ἡ ώρα . . . (Έξαγει ἐκ τοῦ κόλπου του ἀγγλικὴν ἐφημερίδα)

ΜΙΓΚΡΑΣ. Μείνατε μόνοι καὶ διαβάστε καὶ τὰ ὅωδεκα Εὔαγγλεια ! ..

ΜΕΝΤΗ. Πηγαίνομεν, κύριε Μίγκρω ;

ΜΙΓΚΡΑΣ. Σᾶς ἀκολουθῶ. (Πρὸς τῆς θύρας τῇ "Εθνική). Αprés vous !

ΕΒΑΝΣ (Έξερχομένη). Θένγ γιοῦ !

ΜΙΓΚΡΑΣ ('Απερχόμενος, πρὸς τοὺς μένοντας). Εύτυχεῖς καὶ οἱ δύω . . .

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΝΙΤΣΑ καὶ ΦΑΡΛΗΣ

ΦΑΡΛΗΣ. (Άφοῦ μείνῃ ἐπὶ τινας στιγμὰς σιωπῆλός). Λοιπὸν δεσποινίς, τί προτιμάτε ; Νὰ συνομιλήσωμεν ἢ τὴν ἐφημερίδα; (Σιγή). Νὰ συνομιλήσω μεν ;

ΝΙΤΣΑ (Αἰδήμων). "Ω ! νόου !... ("Ιδία). Ναι, ναι, νὰ μιλήσωμε.

ΦΑΡΛΗΣ Τότε θὰ θέλετε τὴν ἐφημερίδα... Μὰ δὲν εἶναι ἀδίκον ; (Σιγή). Σιωπᾶτε ; "Ισως μετεβάλατε ιδέαν... θέλετε νὰ συνομιλήσωμεν ;

ΝΙΤΣΑ. "Ηθέλα τὴν παιδαγωγόν μου..... ("Ιδία) νὰ τὴν 'δῶ κρεμασμένην !

ΦΑΡΛΗΣ. ("Ιδία). Ποῦ νὰ τὴν πάρῃ ὁ διάβολος ἐδῶ ποῦ 'βρέθηκε!... (ύψηλοφώνως) "Ωστε τὴν ἐφημερίδα θέλετε νὰ σᾶς διαβάσω ; Τὴν θέλετε, ναι ! ἢ όχι ;

ΝΙΤΣΑ. "Οπως θέλετε. ("Ιδία). Πῶς μ' ἀρέσει !

ΦΑΡΛΗΣ. Θέλετε ἀνάγνωσιν ἐκ τοῦ συστάδην ἢ ἐξ ἀποστάσεως ;... (Σιγή). 'Εκ τοῦ συστάδην ;

ΝΙΤΣΑ (Χωρὶς νὰ ἔγειρη τὸ βλέμμα). Δὲν σᾶς ἔννοω..... ("Ιδία). Καὶ τί γλυκός ποῦ εἶναι !

ΦΑΡΛΗΣ Θέλετε δηλαδή νὰ κάθημαι πλησίον σας ἢ ;

ΝΙΤΣΑ. "Ω ! όχι, όχι.... ("Ιδία)."Αχ πῶς τὸν ἥθελα κοντά μου !

ΦΑΡΛΗΣ. 'Εξ ἀποστάσεως λοιπόν... μὰ γιατί μὲ ἀποφεύγετε ;... γιατί δὲν θέλετε νά...

ΝΙΤΣΑ Μὰ σᾶς παρακαλῶ ἀρχῆστε.... ("Ιδία) "Αχ ! κι' αὐτή ἡ γκουερνάντα μου !..

ΦΑΡΛΗΣ. Τὴν ἀνάγνωσιν ;

ΝΙΤΣΑ. Μάλιστα.

ΦΑΡΛΗΣ. Τούλαχιστον ἐνῷ θ' ἀναγινώσκω θὰ μοῦ ρίχνετε καμμιὰ ματιά ;

ΝΙΤΣΑ. "Αν ἔχετε τὴν ἐφημερίδα ἐμπρός σας καὶ δὲν φανερθε...

ΦΑΡΛΗΣ. Μὰ τότε θὰ σᾶς χρειασθοῦν αἱ ἀκτῖνες τοῦ Ρέτγγεν διὰ νὰ τὴν διαπεράστε...

ΝΙΤΣΑ. Σᾶς παρακαλῶ, ἀρχῆστε.

ΦΑΡΛΗΣ. Εἰς τὰς διαταγάς σας. ('Αναλαμβάνει τὴν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα). Τὸ κύριον ἀρθρὸν βέβαια, δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει.... οὔτε ἡ κριτική... Σταθῆτε, τί νὰ σᾶς διαβάσω.... (Διατρέχει τὴν ἐφημερίδα). "Α ! ηύρα... Ναι... Ὡ ! τί περίεργον !... (Διστάζων δῆθεν). Δὲν 'ξεύρω μόνον...

ΝΙΤΣΑ Τί ; ("Ιδία). Μὰ τί γλύκα ποῦ μιλεῖ !

ΦΑΡΛΗΣ. "Αν ἡ μίς "Εέανς ἐπιτρέπει..... Μὰ τί περίεργον...

ΝΙΤΣΑ (Μετ' ἐνδιαφέροντος). Γιὰ λέγετε.

ΦΑΡΛΗΣ ('Εξαχολουθῶν νὰ διατρέχῃ τὴν ἐφημερίδα). Μὰ...

ΝΙΤΣΑ Μά δὲν πειράζει λέγετε.

ΦΑΡΛΗΣ Νά... μιά δίκη 'c τὸ Λονδίνον, γιά....

ΝΙΤΣΑ (Μετ' ἐνδιχφέσοντος). Γιά ;...

ΦΑΡΛΗΣ Γιά ἔνα φίλημα. (Πλησιάζει πρὸς τὴν Νίτσαν).

ΝΙΤΣΑ (Αἰδήμων). Φίλημα ! ω !..

ΦΑΡΛΗΣ Ναι, φίλημα... Ἐνήγαγε μιά νέα κάποιον ποῦ τὴν ἔφιλησε....

ΝΙΤΣΑ Τὴν ἔφιλησε ;

ΦΑΡΛΗΣ (Πλησιάζων περισσότερον). Ναι, τὴν ἔφιλησε....

ΝΙΤΣΑ Μά πῶς ;

ΦΑΡΛΗΣ Νά, τὴν ἔφιλησε... (Πλησιάζων ἔτι) νά....

ΝΙΤΣΑ Καλά μά πῶς ;

ΦΑΡΛΗΣ Νά ἔτσι !.. (Τὴν φιλεῖ ἐξ ἀπροσπτου).

ΝΙΤΑΣ (ἐγειρούμενη), Ω !

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΦΑΡΛΗΣ, ΝΙΤΣΑ, ΜΙΣ ΕΒΑΝΣ καὶ εἴτα ἡ Κ MENTH

ΝΙΤΣΑ (Βλέπουσα εἰσερχομένην τὴν Μίς "Εθνυς, ίδια) Καὶ ἂν μᾶς εἶδε ! (Μεγάλως). Ω κύριε, είνε κατάχρησις ! (Τῇ Μίς "Εθνυς ἡ ὁποῖα εἰσῆλθε) Ω ! Μίς "Εθανς είνε φοβερόν.

ΜΙΣ ΕΒΑΝΣ (κατερχομένη πρὸς τὸν Φαρλῆν). Ναι φοβερόν. (ίδια). Μά τί ἔγινε... τί τῆς ἔκαμε (πρὸς τὴν Νίτσαν θέλουσα νὰ μάθῃ). "Ελα ἔδω.

ΝΙΤΣΑ Αδύνατον, ἀδύνατον, κύριε. (ίδια) Θὰ μᾶς εἶδε, δὲν γίνεται (Μεγάλως). Αχ θεία μου, θεία μου νὰ φύγετε, κύριε.

ΜΙΣ ΕΒΑΝΣ Νά φύγετε βέβαια... (ίδια) Μά τί νὰ ἔκανε ;

ΝΙΤΣΑ Ω θεία μου, Μίς "Εθανς (ίδια) καὶ νὰ είνε τόσον, τόσον γλυκὺ πρᾶγμα. (Πρὸς τὸν Φαρλῆν πλησιάζοντα) Ω ! κύριε, ἀδύνατον ! νὰ φύγετε.

ΜΙΣ ΕΒΑΝΣ Αδύνατον, νὰ φύγετε, νὰ φύγετε !

MENTH (Τοέχουσα). Μά τι είναι, καλέ, τί συμβαίνει :

ΝΙΤΣΑ Θεία μου δὲν τὸν θέλω... δὲν τὸν θέλω...

MENTH Τί τῆς ἔκαματε. κύριε :

ΦΑΡΛΗΣ Τίποτε, κυρία μου, ἀπολύτως τίποτε.

MENTH Μά δὲν γίνεται.

ΝΙΤΣΑ Θεία μου ὥρισμένως δὲν τὸν θέλω... δὲν τὸν θέλω... (ίδια) Τί ψέματα ποῦ λέω !

MENTH. Μὰ τί σοῦ ἔκαμε;

NITSA. Δὲν τὸ λέω... δὲν 'μπορῶ νὰ τὸ πῶ....

MENTH. 'Α ! μὰ πρέπει νὰ υάθωμε τὴν αἰτίαν... (τῷ Φαρ-
λῇ) Κύριε, θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἀποσυρθῆτε καὶ νὰ μοῦ
στείλετε ἐδῶ τὸν θεῖόν σας ὁ δοποῖος ἐξῆλθε πρὸ ὄλιγου...

ΦΑΡΛΗΣ. Κυρία μου, λυποῦμαι...

MENTH. Σᾶς παρακαλῶ, κάμετε ὅ,τι σᾶς λέγω... Au re-
voir, κύριε...

ΦΑΡΛΗΣ (Χαιρετῶν). Κυρίαι μου ! ('Εξέρχεται δύσθυμος).

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

Αἱ ἀνωτέρῳ ἑκτὸς τοῦ ΦΑΡΛΗ.

MENTH Μὰ τί συμβαίνει ἐπὶ τέλους... πρέπει νὰ μοῦ τὸ
εἰπῆς.

NITSA "Οχι θεία μου, ὅχι, δὲν τὸ λέω....

MENTH. Γιὰ πᾶμε ἀπὸ ὅῶ... ἔλα μαζύ μου ('Εξέρχεται
μετὰ τῆς Νίτσας).

EBANΣ (Μόνη). Τί νὰ τῆς ἔκαμεν ὁ μνηστῆρος !... τί νὰ
τῆς ἔκαμε !... Καὶ νὰ μὴ θέλη νὰ τὸ λέγη ἐμένα !

ΣΚΗΝΗ ΕΝΝΑΤΗ

ΜΙΣ ΕΒΑΝΣ καὶ ΑΝΩΗ.

ΑΝΩΗ. Μὰ τί τρέχει ; τί συμβαίνει, μίς "Ἐδανς" ;

ΕΒΑΝΣ Νά ! Μνηστῆρος διελύθη... ἀρραβών τίποτε....

ΑΝΩΗ. Μπά ! Γιατί ;

ΕΒΑΝΣ. Γιατί ;... 'Α ! ντὲν 'μπορῶ νὰ πῶ... ντὲν 'μπο-
ρῶ... Πρέπει νὰ τὸ ἔρρης μόνη....

ΑΝΩΗ Μὰ ποῦ δὲν τὸ ἔρρω καθόλου :

ΕΒΑΝΣ Πρέπει νὰ τὸ ἔρρης μόνη ἐγκώ !

ΑΝΩΗ Μὰ είναι σπουδαῖος ὁ λόγος ;

ΕΒΑΝΣ. Σπουδαιότατος !... Ντὲν 'μπορῶ νὰ εἰπῶ περισ-
σότερο... ντὲν 'μπορῶ.... (ἐξέρχεται).

ΑΝΩΗ (Μόνη). Γί κοιμα ! Καὶ τί καλὸς ποῦ ἥτο ὁ κ. Φαρ-
λῆς... Μὰ τί νὰ συνέδῃ : Τί νὰ συνέδῃ :

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

ΑΝΘΗ καὶ ΚΑΝΕΛΔΟΣ

ΚΑΝΕΛΔΟΣ. Βρέ, 'Ανθή, τί συμβαίνει; Τί άνακατοσοῦρες είναι αύτας;

ΑΝΘΗ. Δὲν τάμαθες;

ΚΑΝΕΛΔΟΣ. "Οχι.

ΑΝΘΗ. Διαλύθησαν οι ἀρραβώνες τῆς κυρίας.

ΚΑΝΕΛΔΟΣ. Μὰ γιατί;

ΑΝΘΗ. Γιατί; ('Ιδια) Νὰ τοῦ 'πω πῶς δὲν τὸ 'ξέρω; Μπᾶ!.. (Μεγάλως). Γιατί; Α'! δὲν κάνει νὰ τὸ 'ξέρης... Είναι οἰκογενειακοί λόγοι ποῦ μόνον (τονίζουσα τὴν λέξιν: ἐμεῖς ἡς) ἔμετς πρέπει νὰ τοὺς 'ξέρωμε!... ('Εξέρχεται).

ΚΑΝΕΛΔΟΣ (Μόνος), Μὰ τί λόγοι νὰ είναι αὐτοί ποῦ δὲν 'μπορῶ νὰ τοὺς μάθω κ' ἔγώ!.. Γιατί τάχατες, ἔγώ δὲν είμαι τοῦ σπιτιοῦ!.. 'Ορίστε μας!.. Τς!...

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

ΚΑΝΕΛΔΟΣ καὶ ΜΙΓΚΡΑΣ.

ΜΙΓΚΡΑΣ. Ποῦ είναι ἡ κυρία σου, Κανέλο;

ΚΑΝΕΛΔΟΣ. Δὲν 'ξέρω... "Υστέρα ἀπ' ὅσα συνέβησάν ἐδῶ.

ΜΙΓΚΡΑΣ. Μὰ τί τρέχει δὲν 'μπορῶ νὰ μάθω;

ΚΑΝΕΛΔΟΣ. Τί; Δὲν τὰ ξέρετε; Διελύθησαν οι ἀρραβώνες...

ΜΙΓΚΡΑΣ. Μὰ γιατί; Δὲν ξύμαθες;

ΚΑΝΕΛΔΟΣ. Πῶς δὲν ξύμαθα! "Αμ! ἀν δὲν τὸ μάθαινα ἔγώ ποιὸς θέλατε νὰ τὸ μάθῃ!...

ΜΙΓΚΡΑΣ. Μὰ τί συμβαίνει; γιὰ λέγε μου.

ΚΑΝΕΛΔΟΣ. "Α! δὲν μπορῶ... μὲ συγχωρεῖτε... είναι λόγοι οἰκογενειακοί ποῦ μόνον (τονίζων τὴν λέξιν: ἐμεῖς) ἔμετς πρέπει νὰ τοὺς 'ξέρομε!.... "Ας σᾶς τὸ 'πῃ ἡ κυρία. (έξέρχεται)

ΜΙΓΚΡΑΣ. (Μόνος) Μὰ τί διάβολο συνέβη; ὁ ἀνεψιός μου μοῦ είπε πῶς δὲν είναι τίποτε.. "Α! μὰ πρέπει νὰ μάθω... .

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

ΜΙΓΚΡΑΣ καὶ MENTH.

MENTH ('Ιδιᾳ). Δὲν ἡθέλησε νὰ μοῦ 'πῃ τίποτε ! ... ('Ιδοῦσα τὸν Μίγκραν). 'Α ! ἥλθατε, κύριε Μίγκρα ;

ΜΙΓΚΡΑΣ. "Ετρεξα, κυρία μου, εἰς τὴν πρόσκλησιν σας... μὰ τὶ συνέδη ;

MENTH. Τὶ συνέδη ; ('Ιδιᾳ). Πῶς νὰ τοῦ 'πῶ δὲν 'ξέρω τίποτα ! ... (Μεγάλως). Δυσάρεστα πράγματα, κύριε Μίγκρα, πολὺ δυσάρεστα... ἡ ἀνεψιά μου δὲν τὸν θέλει τὸν ἀνεψιόν σας.

ΜΙΓΚΡΑΣ. Δὲν τὸν θέλει εἶναι ἔνας λόγος... καὶ ἡ αἰτία ;

MENTH. Λυποῦμαι ποῦ δὲν 'μπορῶ νὰ σᾶς τὴν 'πῶ... Τὰ οἰκογενειακά μας (τονίζουσα τὴν λέξιν ἐμεῖς) ἔμετς δὲν τὰ λέμε 'στὸν καθένα ! ... Μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλὰ φροντίσατε νὰ τὰ μάθητε ἀπὸ ἄλλον... ἔγώ δὲν 'μπορῶ... δὲν 'μπορῶ... (εξέρχεται).

ΜΙΓΚΡΑΣ (Μόνος). Τὶ διάβολο νάκανεν αὐτὸς δ τενεκές ! ... Νάκανε καμιὰ στραβόδουλειά ; ! .. 'Α ! μὰ δὲν πιστεύω .. ἀδύνατον ! ἀδύνατον !

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

ΜΙΓΚΡΑΣ καὶ Μίς ΕΒΑΝΣ

ΕΒΑΝΣ (Πρὸς τὰ παρασκήνια). Βέρυ γουέλ ! Βέρυ γουέλ ! Πηγαίνω... ('Ιδοῦσα τὸν Μίγκραν) Κύριε ! ...

ΜΙΓΚΡΑΣ. Μίς "Εβανς, μὲ βλέπετε συγκεκινημένον... ἀλλὰ σᾶς παρακαλῶ πολύ, δὲν μοῦ λέτε... .

ΕΒΑΝΣ. Νὰ σᾶς 'πῶ ; ... ἀδύνατον ! ἀδύνατον ! ... "Ιτ ίτ βέρυ σόκιν ! ... Καλλίτερα νὰ μήν είχα 'ξέρει... .

ΜΙΓΚΡΑΣ. Μὰ ἐπὶ τέλους δὲν θὰ μοῦ πῆτε... .

ΕΒΑΝΣ. "Ω ! νόου ! νόου ! ... Είναι λόγοι οἰκογενειακοί. Λυποῦμαι... ἀλλὰ ντὲν 'μπορῶ ! Γκούντ μπάϊτ... .

ΜΙΓΚΡΑΣ (Μόνος). Μὰ τὶ διαβολόσπιτο εἰν' αὐτὸ 'δῶ μέσα ! ... "Ολοι τὰ 'ξέρουν καὶ κανεὶς δὲν θέλει νὰ εἰπῇ τίποτε... . Πρέπει νὰ ἔρωτήσω τὴν ίδιαν, ἀλλοιῶς δὲν θὰ μάθω τίποτα... . Καὶ δ ἀνεψιός μου ἔφυγε... . 'Αι νὰ καὶ ἡ 'Ανθή... . αὐτὴ χωρὶς ἄλλο θὰ μοῦ τὰ εἰπῇ... . (Καλῶν). 'Ανθή ! 'Ανθή !

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΜΙΓΚΡΑΣ καὶ ΑΝΘΗ

ΜΙΓΚΡΑΣ (Διδων τῇ Ἀνθῇ ἐν πεντόφραγκον). "Ελα 'δῶ,
'Ανθή... νά, πάρε αὐτὸ τὸ πεντόφραγκον καὶ πέ μου χω-
ρίς περιστροφάς, τί συνέβη 'δῶ μέσα;

ΑΝΘΗ. 'Αι κύριε Μίγκρα, αὐτὰ δὲν τὰ κάνω ἔγώ...
Γιὰ ἔνα πεντόφραγκο νὰ προδώσω τὰ οἰκογενειακά μας!...
'Αι μπᾶ! μπᾶ! ('Ιδία) Τί κρῆμα νὰ μὴν τὰ 'ξέρω!...
Πάει τὸ πεντόφραγκο!

ΜΙΓΚΡΑΣ. Ορίστε δύω πεντόφραγκα... δρίστε τρία...

ΑΝΘΗ. Μά...

ΜΙΓΚΡΑΣ Πῶς! 'Αρνεῖσαι καὶ τὰ τρία; !..

ΑΝΘΗ 'Αι κύριε Μίγκρα, δὲν μὲ 'ξέρετε ἐμένα!.. ('Ιδία)

Πᾶνε 'c τὸ διάβολο τὰ πεντόφραγκα!...

ΜΙΓΚΡΑΣ ('Αδειάζων τὸ περιεγόμενον τοῦ πορτοφολίου ἐπὶ τῆς
τραπέζης). Τότε λοιπόν, πάρε.

ΑΝΘΗ (Διαχόπτουσα). Μά, κύριε Μίγκρα, θέλετε νὰ μὲ
δωροδοκήσετε; ... Δὲν 'μπορῶ νὰ σᾶς πῶ τίποτα... 'Εμεῖς
ἡ γυναῖκες δὲν πετοῦμε εὔκολα τὰ λόγια μας!... ('Ιδία) Καὶ
νὰ μὴν 'μπορῶ νὰ βρῶ μιὰ ψευτιὰ νὰ τοῦ 'πῶ!

ΜΙΓΚΡΑΣ ('Επαναθέτων τὰ χρήματα καὶ τὸ πορτοφόλιον εἰς
τὴν τσέπην του). 'Αφοῦ εἶναι ἔτσι, παρακάλεσε τὴν κυρίαν
σου νὰ ἔλθῃ νὰ τῆς μιλήσω.

ΑΝΘΗ. 'Αι αὐτὸ μάλιστα... σᾶς τὸ κάνω εύχαριστως...
καὶ χωρὶς πεντόφραγκα! ('Ιδία). Τί ἀπελπισία νὰ μὴν κόβῃ
τὸ ξερό μου τίποτα!... ('Εξέρχεται).

ΜΙΓΚΡΑΣ (Μόνος). Χαρᾶς τὰ δουλικά!... 'Αγγλική ἀνα-
τροφή θὰ ἔχουν κι' αὐτά, φαίνεται!... Μπράδο τους! Αλλὰ
τὶ διάβολο νὰ ἔκανεν δὲ ἀνεψιός μου!... Τὸ πρᾶγμα ἀρχί-
ζει νὰ μὲ ἀνησυχῇ... 'Α! νά, ή Νίτσα... αὐτή ἔλπιζω νὰ
'ξέρη τί τῆς ἔκανεν δὲ ἀνεψιός μου!

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΜΙΓΚΡΑΣ καὶ ΝΙΤΣΑ

ΜΙΓΚΡΑΣ. 'Ανεψιά μου...

ΝΙΤΣΑ. 'Α! σᾶς παρακαλῶ... Τὸ πρᾶγμα πλέον ἔτε-
λείωσε...

ΜΙΓΚΡΑΣ. Μὰ γιατί; Δὲν 'μπορῶ νὰ μάθω τὴν αἰτίαν;
ΝΙΤΣΑ. Ἀδύνατον! Πῶς νὰ τὸ 'πῶ τέτοιο πρᾶγμα!
ΜΙΓΚΡΑΣ. Τούλαχιστον δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ τὸν συγχω-
ρήσῃς;

ΝΙΤΣΑ. Νὰ τὸν συγχωρήσω! Καὶ ἡ μίς "Ἐδανς!" ('Ιδια).
*Αχ! Παναγία μου! νὰ τὰ διωρθώνατε τὰ πράγματα...
κι' ἀς μὲ ξαναφιλοῦσε!

ΜΙΓΚΡΑΣ. 'Οπωσδήποτε πρέπει νὰ ξεύρω τὸ διατί... Καὶ
ἐπὶ τέλους τί θὰ είπω καὶ εἰς τὸν κόσμον;

ΝΙΤΣΑ. Α! ὅχι, ὅχι, νὰ μήν τὸ είπητε εἰς τὸν κόσμον!

ΜΙΓΚΡΑΣ. Καλά, πές μου το καὶ δὲν τὸ λέω!

ΝΙΤΣΑ. Μὰ πῶς νὰ σᾶς τὸ πῶ... εἶναι πολὺ σοβαρόν...

Δὲν τὸ εἴπα κανενός.

ΜΙΓΚΡΑΣ. Κανενός!... Δὲν τὸ 'ξέρει κανείς;

ΝΙΤΣΑ. Κανείς.

ΜΙΓΚΡΑΣ. 'Η θεία σου;

ΝΙΤΣΑ. "Οχι.

ΜΙΓΚΡΑΣ. 'Η Μίς "Ἐδανς";

ΝΙΤΣΑ. Οὕτε. ('Ιδια). 'Εθαρροῦσα μόνο πῶς μᾶς εἰδε...

ΜΙΓΚΡΑΣ ('Ιδια). 'Ακοῦς ἐκεῖ! Καὶ μ' ἔγελοῦσαν!...

Καλά!... (Μεγάλως) 'Ο....;

ΝΙΤΣΑ. Ποιός;

ΜΙΓΚΡΑΣ (Πλησιάζων χαὶ μειδιῶν). 'Ο...

ΝΙΤΣΑ. Μὰ ποιός;

ΜΙΓΚΡΑΣ. 'Ο... ὁ Νώτης... ὁ ἀνεψιός μου... ὁ μνη-
στήρ σου; Δὲν τὸ 'ξέρει οὕτις αὐτός;

ΝΙΤΣΑ ('Ερυθρῶσα). Μὰ μὴ μὲ πειράζετε!... ('Ιδια). Ποῦ
νὰ εἶναι τώρα!... (Μεγάλως). 'Εκείνος σᾶς ἔστειλε;

ΜΙΓΚΡΑΣ ('Ιδια). Τὸν ἀγαπᾶ ἡ καῦμένη!... (Μεγάλως).

Σχεδόν. Λοιπόν:

ΝΙΤΣΑ. Τί;

ΜΙΓΚΡΑΣ. (ἐν ἀποφάσει χαὶ πλησιάζων ἔτι). Πές μου το!..

ΝΙΤΣΑ. Μὰ εἶναι σοβαρόν.

ΜΙΓΚΡΑΣ. Πολὺ σοβαρόν;

ΝΙΤΣΑ. Πάρα πολύ!

ΜΙΓΚΛΑΣ Τότε θάρος καὶ λέγε...

ΝΙΤΣΑ. Μὰ!...

ΜΙΓΚΡΑΣ. 'Εμπρός!

ΝΙΤΣΑ. Είμαι κόκκινη;

ΜΙΓΚΡΑΣ. Καὶ κόκκινη καὶ ἀσπρη καὶ... ωμορφη!...

ΝΙΤΣΑ. Μ' ἔ...

ΜΙΓΚΡΑΣ. Μ' ε...

ΝΙΤΣΑ. Μ' ε...

ΜΙΓΚΡΑΣ Μ' εεεεε... Λίγο άκόμα καὶ γινόμαστε ἀρνάκια !... Λοιπόν, τὸ πρῶτο τὸ ἀκουσα, τώρα τὸ πάρα κάτω.

ΝΙΤΣΑ ('Αποφασιστικὴ καὶ κρύπτουσα τὸ πρόσωπον διὰ τῶν χειρῶν της ὅπερ καὶ ἀποστρέφει). Μ' ἐφίλησε ! ('Ιδίᾳ). Πῶ ! πῶ ! κόκκινη ποῦ θὰ εἴμαι !

ΜΙΓΚΡΑΣ (Πλησιάζων μὲ βραδέα βήματα μειδιῶν καὶ κύπτων πρὸ αὐτῆς) Σ' ἐφίλησε ; Πῶ ! πῶ !... Καὶ πῶς ;

ΝΙΤΣΑ (Τὸ πρόσωπον πάντοτε ἐντὸς τῶν χειρῶν). Νάι μ' ἐφίλησε !... ('Ιδίᾳ) Τί 'ντροπή !

ΜΙΓΚΡΑΣ (Σχυμένος πάντοτε παρὰ τὸ πλευρόν της). Καλά. Μὰ πῶς ;

ΝΙΤΣΑ ('Ιδίᾳ). Νά μὴ καταλαβαίνῃ !.. ('Αποφασιστικὴ φιλοῦσα αὐτὸν ἐπὶ τῆς παρειᾶς καὶ φεύγουσα δρομαία). Νά, ἔτσι ! ('Εξέρχεται!).

ΜΙΓΚΡΑΣ (Γελῶν ἀπὸ χαρδίας). Χάχ ! ἄχ ! ἄ ! μιὰ φορά μονάχα. Στεῖλε μου τὴν θεία σου, Νίτσα... στεῖλέ μου τὴν θεία σου !

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΚΤΗ

ΜΙΓΚΡΑΣ μόνος καὶ είτα **MENTH**.

ΜΙΓΚΡΑΣ. Τὸ καῦμένο τὸ κορίτσι !.. Τὸ ξετρέλαναν μὲ τὴν ἔγγλεζικη ἀνατροφή !.. 'Αλλ ἃς εἶναι... Θὰ σου τὸ κάνη ὁ ἀνεψιός μου σὲ σὺν μῆνες ἀγνώριστο !... Μὰ καὶ τὶ ἔγκλημα !... Τὴν ἐφίλησεν ὁ ἀρραβωνιαστικὸς της !.. Καὶ πῶς ἐντράπηκε δταν μ' ἐφίλησε καὶ μένα χωρίς νὰ θέλη γιὰ νὰ μου δείξη τὸ πῶς....

MENTH (Εἰσερχομένη). ΤΑ ! έδω εἰσθε ἀκόμη ;

ΜΙΓΚΡΑΣ. 'Εδώ. 'Ενήργουν ἀνακρίσεις....

MENTH. Καί ;...

ΜΙΓΚΡΑΣ. Καὶ τὰ ἔμαθα όλα.

MENTH. Τὰ ἔμάθατε όλα ;

ΜΙΓΚΡΑΣ. "Ολα !

MENTH ('Ιδίᾳ). Κ' ἔγώ νὰ μὴν 'Ξεύρω τίποτα ἀκόμη ! Ωραῖα !

ΜΙΓΚΡΑΣ. Δὲν ἥταν δὰ καὶ τόσον σπουδαῖον τὸ πρᾶγμα.

MENTH. Δὲν ἥτο σπουδαῖον ; !

ΜΙΓΚΡΑΣ. 'Εννοεῖται.

MENTH. Θά τά μάθατε, φύλνεται, ἀλλοιώς τά πράγματα...

MIGKRAΣ "Εχετε λαθος. Τά ἔμαθα ὅπως ἔγειναν.

MENTH. Καὶ πρῶτον ἀπὸ ποιὸν τὰ ἔμάθατε;

MIGKRAΣ. Τὰ ἔμαθα ἀπὸ τὴν ίδιαν τὴν Νίτσαν.

MENTH. 'Α ! μπά ! Είμαι περίεργη νὰ ίδω πῶς τὰ ἔμάθατε.

MIGKRAΣ. 'Εγώ :... Νὰ σᾶς 'πῶ... 'Ο ἀνεψιός μου ἐφίλησεν ἀπλούστατα τὴν Νίτσαν.

MENTH. Τὴν ἐφίλησε;

MIGKRAΣ. Ναί, μάλιστα, τὴν ἐφίλησε.

MENTH. Τὴν Νίτσαν ; Καὶ πῶς ;.... ('Ιδια). Αὐτὸς ἦταν;

MIGKRAΣ. Πῶς ;... Τί ἔννοεῖτε μὲ τὸ πῶς ;

MENTH. Πῶς ; Νά, πῶς τὴν ἐφίλησε δηλαδή.

MIGKRAΣ (Διακόπτων). 'Α ! πῶς ; Νά.... έτσι ! (Κύπτει καὶ σχεδὸν τὴν φίλει).

MENTH (Προσπαθοῦσα νὰ ἀποφύγῃ τὸ φίλημα). 'Α ! όχι... κύριε Μίγκρα.... κύριε συμπέθερε !...

MIGKRAΣ (Ζητῶν νὰ δικαιολογηθῇ). Μά.... (Πληριάζων) δηλαδή...

MENTH. Καλά, καλά, τὸ κατάλαβα καὶ τώρα...

MIGKRAΣ. 'Υποθέτω πῶς ἡ Νίτσα δὲν σπουδαιολογεῖ λέγουσα δτι δὲν τὸν παίρνει... αὐταῖς δὰ εἶναι ίδεαίς τῆς μίς 'Εδανς... ωστε θὰ φροντίσω νὰ τὰ διορθώσουμε...

MENTH. 'Ω ! ναί... θὰ ἥτο ἀδικο... ἐπὶ τέλους, δικαίωμά του ἥτο.... Καὶ τώρα ποῦ εἶναι ;

MIGKRAΣ. Πηγαίνω νὰ τὸν φέρω... Au revoir.

MENTH. Au revoir καὶ ἀλλοτε νὰ εἰσθαι φρονιμώτερος...

MIGKRAΣ. Μὰ ηθελα νὰ σᾶς δείξω τὸ πῶς.

MENTH. Merci, ἀλλὰ τὸ πείραμα ἥτο περιττόν... (ὁ Μίγκρας ἔξεργετα!).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΚΑΙ MENTH ΚΑΙ ΕΙΤΑ MIES EBANΣ.

MENTH. Πολὺ τολμηρὸς δέ κύριος Μίγκρας.... ἀν καὶ μεταξύ συγγενῶν, ἔστω καὶ μελλόντων 'μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ δτι δὲν ἀπαγορεύεται νά... ἄ ! νά, ἡ μίς 'Εδανς.... Αί, λοιπόν ;

EBANΣ. Φομπερόν ! Φομπερόν ! Φομπερόν !

MENTH. Μά τόσῳ πολὺ (μιμουμένη τὴν φωνὴν) φομπερόν τὸ βλέπετε σεῖς ;

ΕΒΑΝΣ. Βέβαια. ('Ιδια). Τάμαθε φαίνεται κ' ἔγκω ἀκόμη τίποτα....

MENTH. Δὲν τὸ βλέπω ὅπως λέτε.

ΕΒΑΝΣ. Μὰ ἐμάθατε τί συμβαίνει;

MENTH. Μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν καὶ.... σχεδὸν πειραματικῶς.

ΕΒΑΝΣ. Καὶ λέτε πῶς δὲν εἶνε φομπερόν;

MENTH. Καθόλου. Μνηστήρ της εἶναι καὶ τὴν ἐφίλησε

ΕΒΑΝΣ. Τὴν ἐφίλησε... πειραματικῶς;

MENTH. Μάλιστα.

ΕΒΑΝΣ. Δηλαδὴ τί εἶναι πειραματικῶς;

MENTH. Νά, τὴν ἔπιασε, ὑποθέτω, ἀπὸ τὴν μέση καὶ ἐνῷ τὴν ἔσφιγγε 'c τὴν ἀγκαλιά του, τῆς ἔδωσε μέσα 'c τὸ στόμα ἔτσι... (ἢ x Μέντη ἔκτελει λέγουσα καὶ τὴν φιλεῖ).

ΕΒΑΝΣ. "Ω ! σόκιν ! σόκιν !

MENTH. Σόκιν, ξ σόκιν, ἔτσι ἔγεινε τὸ πρᾶγμα καὶ εἶναι ἀπλούστατον καὶ φυσικώτατον.... Καὶ σᾶς παρακαλῶ, ἀλλοτε νὰ μὴ σᾶς φαίνεται σόκιν !... (ἐξέρχεται) καὶ φομπερόν !

ΕΒΑΝΣ (Μόνη). Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ μάτω ἔγκω πρῶτα !...
"Α ! πρέπει νὰ τὸ πῶ κάποιον ἀμέσως γιὰ νὰ φανῇ ὅτι τὸ ἔγκνωριζα... "Α ! νὰ τὸ Κανέλος...

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΟΓΔΟΗ

ΜΙΣ ΕΒΑΝΣ καὶ ΚΑΝΕΛΟΣ.

ΕΒΑΝΣ (Σοθαρῶς). Μίστερ Κανέλος, κάνεις καλά, ἂν ξέρης λόγκον ντιαλύσεως μνηστήρων μήν εἰπῆς κάνενα.

ΚΑΝΕΛΟΣ. 'Εγώ νὰ τὸ πῶ !... Μπᾶ ! μπᾶ ! μπᾶ ! Μόνον ποῦ δὲν τὰ καλοξέρω τὰ πράγματα, ἀλλοιῶς ..

ΕΒΑΝΣ. Πολὺ σοδαρά... Μίστερ Φαρλῆς, κακῶς ποιῶν ἐφίλησε μνηστήρα...

ΚΑΝΕΛΟΣ. 'Εφίλησε μνηστήρα ; Ποιὸν μνηστήρα ;

ΕΒΑΝΣ. Γές ! ἐφίλησε μνηστήρα !... σόκιν !

ΚΑΝΕΛΟΣ. (Μὴ ἐννοῶν καὶ μιμούμενος) Γές, σόκιν, μὰ ποιὸν μνηστήρα... ποιὸν ἐφίλησε ;... πῶς ἐφίλησε ;

ΕΒΑΝΣ. Γές (Πληγσιάζουσα καὶ ὑποδεικνύουσα τὰ πρόσωπα διὰ τοῦ δακτύλου). 'Εγκώ μίστερ Φαρλῆς, σόκιν, σόκιν... ἐσύ ἐφίλησε μίς Νίτσα... .

ΚΑΝΕΛΟΣ. 'Εγώ ἐφίλησα τὴν Νίτσα ; !

ΕΒΑΝΣ. "Ω ! νόου ! ἔγκω... ἐσύ μίς Νίτσα ἐφίλησε, ἔτσι.

(Τὸν φὶλεῖ· ἴδοῦσα τὴν Ἀνθήν φεύγει δρομαῖα).³ Ωὶ σόκιν!...
ΚΑΝΕΛΟΣ. Βρὲ τὴν Ἐγγλέζα! Δέν ἔξερε πῶς νὰ μὲ φί-
λησῃ καὶ τάφερε μὲ τρόπο!..

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΝΝΑΤΗ

ΚΑΝΕΛΟΣ καὶ ΑΝΘΗ εἰδερχομένη βραδέως.

ΑΝΘΗ. Αἱ καὶ τώρα τί κατάλαβες ποῦ στάθηκες καὶ σ' ἐφί-
λησε αὐτὸ τὸ Ἑγγλέζικο γεροκομεῖο;...

ΚΑΝΕΛΟΣ. Δέν τᾶμαθες;

ΑΝΘΗ. Βρὲ τί νὰ μάθω ποῦ τὰ εἶδα!

ΚΑΝΕΛΟΣ. ³Α! τὰ ξέρεις; Πονηρή!

ΑΝΘΗ. Βρὲ σέτε μᾶς! Καλά σου ἔλεγα, γὼ πῶς τάχεις
ψήσει μὲ τὴν Ἐγγλέζα... Ἐλα, μακριά, τώρα πλειὰ σὲ συ-
χαίνουμαι...

ΚΑΝΕΛΟΣ. Μὰ μήπως θαρρεῖς;

ΑΝΘΗ. Βρὲ τί θέλεις νὰ θαρρῶ...

ΚΑΝΕΛΟΣ. Μοῦ ἔδειχνε, βρὲ χριστιανή, πῶς ὁ κύριος Φαρ-
λῆς ἐφίλησε τὴν ἀρραβωνιαστικιά του.

ΑΝΘΗ ³Α! ἔτσι; Καὶ πῶς τὴν φίλησε, δπως κι' αὐτὴ
ἔσένα;

ΚΑΝΕΛΟΣ. "Οχι... Νά... Ἐγκώ Μίστερ Νίτσα, ἐσὺ μί-
στερ Φαρλῆς... (Μιμούμενος τὴν Ἐβραίην)

ΑΝΘΗ. Αἱ καὶ ύστερα;

ΚΑΝΕΛΟΣ. Νά, ἐγκώ, πιάνεις ἔσένα καὶ σκάζεις φιλί,
ἔτσι... (τὴν φὶλεῖ).

ΑΝΘΗ. Νά χαθῆς παληάνθρωπε!.. (Φεύγουσα). Πρὶν μοῦ
δώσῃς ἐσὺ τὴν παραίτησί σου τρέχω ἐγὼ 'c τὴν κυρά, τὰ
λέω ὅλα καὶ φεύγω!... (ἐξέρχεται).

ΚΑΝΕΛΟΣ. Νά! μὰ τὴν Πλαναγία!... ('Αχολουθῶν τὴν
Ἀνθήν). Στάσου, 'Ανθή.... Μίστερ Νίτσα ἐγκώ... (ιστά-
μενος). ³Ωχ! Τ' ἀφεντικά!

ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ

ΚΑΝΕΛΟΣ καὶ ΜΙΓΚΡΑΣ.

ΜΙΓΚΡΑΣ. "Ἐλα δῶ, Κανέλο.... πήγαινε νὰ πῆς 'c τὴν
κυρίαν σου ὅτι τὴν περιμένουμε ἐδῶ..."

ΚΑΝΕΛΟΣ. Πολὺν καλά. ('Ιδίᾳ). Φαίνεται ὅτι τὸ πρᾶγμα
διωρθώθηκε.

ΜΙΓΚΡΑΣ. 'Εδω είσ' άκόμη ;
ΚΑΝΕΛΟΣ. "Οχι, ότι έφυγα ! .. (έζέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ

ΜΙΓΚΡΑΣ και ΦΑΡΛΗΣ.

ΜΙΓΚΡΑΣ. 'Εδω, έπι τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος θά γίνη καὶ ἡ δίκη σου.

ΦΑΡΛΗΣ. "Εστω.

ΜΙΓΚΡΑΣ. Νὰ φανῆς εἰλικρινής και νὰ θυμολογήσῃς τὰ πάντα.

ΦΑΡΛΗΣ. Μὰ είναι και πρᾶγμα νὰ τὸ κρύψω !

ΜΙΓΚΡΑΣ Δὲν είναι, βέβαια.... ἀλλ' ἔπρεπε νὰ σκεφθῆς δτι τὸ κορίτσι εἶχε ἀνατραφῇ 'c τὴν 'Αγγλίαν...

ΦΑΡΛΗΣ. Μὰ 'c τὴν 'Αγγλίαν ἔγεινεν αὐτὸ ποῦ τῆς ἐδιά-
βασα.

ΜΙΓΚΡΑΣ Καλά, καλά, νὰ σοῦ λείπουν αὐτά.... Τὸ κο-
ρίτσι ἥταν ἄλλοιῶς μαθημένο..

ΦΑΡΛΗΣ. Καὶ ἄλλοιῶς ἥρχισα νὰ τὸ μαθαίνω ἐγώ. Τὸ παραδέχομαι... Αὔτοῦ τοῦ εἴδους τὰ μαθήματα θὰ ἔξακο-
λουθήσουν ἀκόμη !

ΜΙΓΚΡΑΣ "Αμα τὴν πάρης, κάμε ὅτι θέλεις.... τώρα πρέπει νὰ συμμιορφώνεσαι μὲ τὰς περιστάσεις.

ΦΑΡΛΗΣ. Μὰ τὴν περίστασιν ηὔρα κ' ἐγώ καὶ ἔκαμα !

ΜΙΓΚΡΑΣ. Ναί, μὰ τῶκαμες πολὺ ἀσχημα καὶ φόδος ύπάρ-
μή διαλυθοῦν οἱ ἀρραδῶνες..

ΦΑΡΛΗΣ. Δὲν τὸ πιστεύω... μ' ἀγαπᾷ...

ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Οἱ ἀνωτέρω. Καὶ ΜΕΝΤΗ και ΝΙΤΣΑ.

ΜΕΝΤΗ. "Α ! γίλθατε ;

ΜΙΓΚΡΑΣ. Μάλιστα, ἐκτελῶ χρέη χωροφύλακος καὶ φέρω δέσμιον τὸν ύποδικον.

ΦΑΡΛΗΣ. 'Ο δόποιος θὰ ύποστῇ εύχαριστως οιανδήποτε
ἀπόφασιν ἐκδώσετε.

ΜΙΓΚΡΑΣ. 'Ο καιρὸς είναι πολύτιμος καὶ μοῦ φαίνεται πῶς δὲν πρέπει νὰ τὸν χάνωμεν... Τὸ ἔκτακτον δικαστή-
ριον θὰ συνεδριάσῃ ἐνταῦθα... 'Εγώ θ' ἀπεκδυθῶ τὸν χω-

ροφύλακα καὶ θὰ περιβληθῶ τὴν τήσεννον τοῦ προέδρου, σεῖς κυρίᾳ Μεντῆ, θὰ εἰσθε ὁ σύγεδρος... δὲν μᾶς χρειάζεται παρὰ ἔνας γραμματεὺς διὰ νὰ κρατήσῃ τὰ πρακτικά... καὶ ὡς τοιοῦτον προτείνω τὸν νεώτερον.

MENTH. Μὰ ποῦ νὰ τὸν εὕρωμεν; Ἄντα, καὶ ἡ Mlc "Ἐδανς.

MIGKRA. "Ἄς εἶναι... παραβλέποντες τὸ ζήτημα τῆς ἡλικίας της, τὴν διορίζομεν.

ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ

Οἱ ἀνωτέρω καὶ μὴς ΕΒΑΝΣ.

MIGKRA. Δεσποινίς, πλησιάσατε... Θὰ δικάσωμεν τὸν κύριον Φαρλῆν... σεῖς θ' ἀναλάβετε τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως.

ΦΑΡΛΗΣ. Διαμαρτύρομαι!

MIGKRA. Σιωπή, κατηγορούμενε!... Λοιπὸν λάβετε τὰς θέσεις σας... ἡ ἔδρα εἶνε κενή... (Δειχνύει τὴν τράπεζαν) 'Εκ δεξιῶν μου θὰ καθῆστε σεῖς κυρίᾳ Μεντῆ, ἐξ ἀριστερῶν μου ἡ μίς "Ἐδανς"... Καθῆστε. (Κάθηνται πάντες.) "Ἀρχεται ἡ συνεδρίασις... Πρῶτον θὰ ἔξετασθῇ ἡ παθοῦσα... (Καλῶν). "Ἄς προσέλθῃ ἡ Νίτσα Βαλέρη

NITSA. Παροῦσα.

MIGKRA. Ὄνομάζεσαι Νίτσα Βαλέρη ἐγεννήθης ἐν Ἀγγλίᾳ, κατοικεῖς ἐνταῦθα, χριστιανή καὶ τὰ λοιπά. Πόσων ἔτῶν εἶσαι;

NITSA. Δέκα ἑπτά

MIGKRA. Καλά... δρκίσου!

NITSA. Μὰ τί νὰ δρκισθῶ;... Δέκα ἑπτὰ είμαι.

MIGKRA. Πολὺ καλά... δρκίσου.

NITSA. "Ἄς εἶναι... δέκα ὅκτώ.

MIGKRA. Καλά... δρκίσου

NITSA. Μ' ἀφοῦ σᾶς λέω δέκα ὅκτώ;

MIGKRA. Δὲν ἔχω ἀντίρρησιν... δρκίσου

NITSA. Αἴ, εἴκοσιν ἐνὸς καὶ δρκίζομαι!

MIGKRA. Μὰ ἔγώ, κορίτσι μου, δὲν σου λέγω νὰ δρκισθῆς διὰ τὴν ἡλικίαν σου!... Ὁρκίσου... Ὁρκίζομαι νὰ εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν χωρὶς φόδον καὶ χωρὶς πάθος...

NITSA. Χωρὶς φόδον καὶ χωρὶς πάθος.

MIGKRA. Λοιπὸν λέγε μας... "Ελα καὶ σὺ ἔδω, κατηγο-

ρούμενε... (ό Φαρλῆς πλησιάζει). Λέγε μας, πῶς έγεινε τὸ πρᾶγμα.

ΝΙΤΣΑ. Νά, ὁ κύριος ἀπ' ἐδῶ ἐνῷ μοῦ ἐδιηγεῖτο μίαν δίκην ἡ δποία ἔγεινεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν...

ΜΙΓΚΡΑΣ (τῇ μίς "Εβανς"). Γράφε : εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

ΕΒΑΝΣ Ντὲν ἔκεις μελάνη !

ΜΙΓΚΡΑΣ 'Εσύ δὲν ἔχεις, ὅχι ἔγώ !... "Ἄς εἶναι, μὴ γράφης... πρακτικά δὲν χρειάζονται... σ' ἔχομεν ἀπλῶς διὰ τὸν τύπον καὶ μάλιστα τὸν... γελοιογραφικόν !... (Τῇ Νίτσᾳ). 'Εξακολούθει.

ΝΙΤΣΑ. 'Ἐνῷ λοιπὸν μοῦ ἐδιηγεῖτο τὴν δίκην αὐτήν... μ' ἐ... μ' ἐ...

ΜΙΓΚΡΑΣ. Πάλι τ' ἀρνάκια θὰ παίξωμε ;.. Τὸ δικαστήριον ἐννοεῖ νὰ ἐργασθῇ σοδαρῶς... Τί μεμέ εἴν ' αὐτά ;

ΕΒΑΝΣ. Κύριε πρόεδρε... σόκιν ! σόκιν !...

ΜΙΓΚΡΑΣ. Γραμματεῦ, νὰ κυττάζῃς τὴ δουλειά σου καὶ νὰ μὴν ἀνακατεύεσαι 'στὰ μεμέ... ἐσύ φαίνεται πῶς δὲν ἔχεις...

ΕΒΑΝΣ. (Κατηγανακτισμένη). "Άω ! βέρυ σόκιν !... εἴτε ἔχω, εἴτε...

ΜΙΓΚΡΑΣ. Φαίνεται, λέγω, πῶς δὲν ἔχεις μυαλό !... (Τῇ Νίτσᾳ) Λοιπόν :

ΝΙΤΣΑ. Λοιπόν... μ' ἐ... μ' ἐφίλησε !

ΜΙΓΚΡΑΣ. Καλά, σ' ἐφίλησε, μὰ πῶς ;..... ἔτσι χωρὶς ἀφορμήν ;...

ΝΙΤΣΑ (Διστάζουσα). Ναί, χωρὶς ἀφορμήν !

ΦΑΡΛΗΣ. "Οχι... ὑπάρχει ἀφορμή... δύνα ἀφορμαὶ μάλιστα... ἡ παθοῦσα...

ΝΙΤΣΑ (πλησιάζουσα καὶ μετὰ ζωηρότητος). "Οχι, ὅχι, καμμία !

ΦΑΡΛΗΣ. Μάλιστα, μάλιστα, δύνα ἀφορμαί.

ΜΙΓΚΡΑΣ. Ν' ἀκούσωμεν τὰς ἀφορμάς.

ΜΕΝΤΗ. Βέδαια, τὰς ἀφορμάς.

ΕΒΑΝΣ. "Ω ! (τῇ Νίτσᾳ). Σὺ, ἔντωκες ἀφορμάς ;

ΝΙΤΣΑ (ἐν μείζονι ζωηρότητι)."Οχι, μίς "Εβανς... ἀπ' ἐναντίας ἔγώ ἐκύτταλα κάτω καὶ ὁ κύριος μ' ἐφίλησε μιὰ φορά ἐδῶ... ε' τὸ μάγουλο !... τὴν ὥρα ποῦ δὲν... ἐβλεπα I..

ΦΑΡΛΗΣ. "Οχι, ὅχι, πές τα καλά, πῶς ἔγεινε... πῶς ;

ΝΙΤΣΑ (ἐν ζωηρότητι). Πῶς ἔγεινε ; Νά, ἔτσι I (τὸν φιλεῖ).

ΜΙΓΚΡΑΣ | (γελῶντες συγχρόνως) Αἱ, ὑπάρχει συμψηφισμός. ΜΕΝΤΗ | "Ε I Τώρα εἰσθε κίτ.

ΝΙΤΣΑ. ('Εν ἀπορίᾳ καὶ μειδιῶσα). Κίτ ! ;
ΕΒΑΝΣ (έν ἀγανακτήσει). Κίτ ! ώ ! Σόκιν ! Σόκιν ! ('Εγεί-
ρεταις νὰ φύγῃ). Παραιτοῦμαι ! Σόκιν !

ΜΙΓΚΡΑΣ (Κρατῶν αὐτή). Σταθῆτε, παρακαλῶ, ν' ἀκοῦστε
τὴν ἀπόφασιν. ('Εγείρεται). Τὸ δικαστήριον λαβὼν ὑπ' ὅψει
τὸν γενόμενον ἐν τῷ φιλήματι συμψηφισμόν, ἀπαλλάσσει τὸν
κατηγορούμενον. 'Υπάρχει ἀντίρρησις ;

ΦΑΡΛΗΣ. 'Υπάρχει... Δὲν τῆς ἔδωκα ἔνα φιλί ὥπως σᾶς
εἶπεν ἡ παθοῦσα... .

ΜΙΓΚΡΑΣ (έν ἀπορίᾳ). 'Αλλά ;

ΦΑΡΛΗΣ. Δύο. Νά ! ('Ασπάζεται δις τὴν Νίτσαν δυνατά).

ΕΒΑΝΣ (ἀποστρέφουσα τὸ πρόσωπον). Δύο ; "Ω !

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

Οι ἀνωτέρω ΑΝΘΗ καὶ ΚΑΝΕΛΟΣ.

ΚΑΝΕΛΟΣ (Πρὸς τὴν 'Ανθήν εἰσερχομένην δρομικάν ἀπὸ τῆς
θύρας). 'Ανθή ! 'Ανθή ! ..

ΜΕΝΤΗ. Τί τρέχει, 'Ανθή ; "Ελα μέσα, Κανέλο.

ΑΝΘΗ. Κυρία, δὲν μπορῶ πειά νὰ μένω σπίτι σας... 'Ο
Κανέλος μὲ ἀπατᾶ !

ΜΙΓΚΡΑΣ Σὲ ἀπατᾶ !

ΑΝΘΗ. 'Ενω, κύριε, μου ἔδωσε λόγον πῶς θὰ μὲ πάρη, αύ-
τὸς τὰ ἔφτιασε μέ... .

ΜΙΓΚΡΑΣ. Μὲ ποιάν ;

ΑΝΘΗ (Δεικνύουσα τὴν "Εβανς). Μὲ τοῦ λόγου τῆς ἀπὸ
ἔκετ !

ΠΑΝΤΕΣ. "Ω ! "Ω ! "Ω ! "Ω !

ΕΒΑΝΣ (Έμβροντητος). Ψέμματα !

ΑΝΘΗ. Τὴν εἶδα πρὸ ὀλίγου ποῦ τὸν φιλοῦσε ! ..

ΠΑΝΤΕΣ. "Ω ! "Ω ! "Ω ! "Ω !

ΕΒΑΝΣ (θέλουσα νὰ διαμαρτυρηθῇ). Ψέμματα ! "Ηθελες δει-
ξεις Κανέλος πῶς... .

ΜΙΓΚΡΑΣ. "Α ! μίς "Εβανς... σόκιν ! ...

ΜΕΝΤΗ. (τῇ 'Ανθῇ). Καὶ θὰ εῖσαι θυμωμένη γιατὶ δὲν
σ' ἔφιλησε καὶ σένα... .

ΑΝΘΗ. Αύτή ; οὔτε θέλω... .

ΜΙΓΚΡΑΣ. "Ἐτσι ; .. Τότε θὰ προτιμοῦσες τὸν Κανέλο
καὶ σ' ἔφιλησε καμιαὶ φορά ;

ΑΝΘΗ. Μιὰ φορά μόνον ! (μετὰ συστολῆς).

ΜΙΓΚΡΑΣ Μόνο μιά ;
 ΚΑΝΕΛΟΣ. Ψέμματα, δυό.
 ΕΒΑΝΣ (Φεύγουσα). Καὶ αὐτοί δυό ; Σόκιν ! Ἐγκώ φεύ-
 γεις Ἀγκλίαν !...
 ΝΙΤΣΑ ('Ακολουθοῦσα ἐξ ὅπισθεν καὶ θέλουσα νὰ τὴν κρατή-
 σῃ). Σταθῆτε τούλαχιστον νὰ ιδήτε τοὺς γάμους μου !

ΤΥΠΟΙ ΖΗΤΙΑΝΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

— 'Αφέντη ! .. Νὰ συγχωρε-
 θοῦν τὰ πεθαμένα σου ! .. Κά-
 με μιὰ γενναία βοήθεια καὶ σὲ
 μένα τὸ σακάτη ! .. Ὁ Θεός νὰ σε
 πολυχρονάρῃ ! ...

— Δυὸ πεντάρες μόνον ! ..
 ὥρσε, μαγκούφη ! κακὸ χρόνο
 νάγγής ! .. Οὔτε μιὰ δραχμὴ ὁ
 μασκαρᾶς ! .. Κρῖμα, τόσες εὐ-
 χὲς ποῦ τοῦδωκα....